



دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

عنوان:

بررسی ارتباط تبعیت از درمان با خودکارآمدی در سالمندان مبتلا به آرتروز مزمن به بررسی ارتباط تبعیت از درمان با خودکارآمدی در سالمندان مبتلا به آرتروز مزمن

در مانگاههای علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۹۸

نگارنده:

علی افشار

استاد راهنما

دکتر نسرين نیک پيما

۱۳۹۹

چکیده:

عنوان: بررسی ارتباط تبعیت از درمان با خودکارآمدی در سالمندان مبتلا به آرتریت مراجعه کننده به درمانگاه های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۹۸

مقدمه و هدف پژوهش: آرتریت از جمله شایع ترین بیماریهای دوران سالمندی است که با ماهیت مزمن باعث کاهش کیفیت زندگی و وابستگی در سالمندان می شود. تبعیت از درمان در بیماری های مزمن بسیار کمتر از بیماریهای حاد است و عدم تبعیت از درمان می تواند منجر به تشدید عوارض بیماری و بدتر شدن شرایط زندگی برای مبتلایان گردد. خودکارآمدی به عنوان درک توانایی ها برای انجام اعمال مطابق میل شناخته می شود. بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط تبعیت از درمان با خودکارآمدی در سالمندان مبتلا به آرتریت در سالمندان انجام شد.

مواد و روش ها: این پژوهش مقطعی از نوع همبستگی در سال ۱۳۹۸ در تهران انجام شد. جامعه پژوهش کلیه سالمندان مبتلا به آرتریت و جامعه هدف، سالمندان مبتلا به آرتریت مراجعه کننده به درمانگاه های بیمارستانهای منتخب وابسته به علوم پزشکی تهران بودند. تعداد ۲۰۰ نمونه مبتلا به آرتریت به شیوه در دسترس از درمانگاههای مورد نظر بر اساس معیارهای ورود به پژوهش انتخاب شدند. پس از اخذ رضایت نامه آگاهانه، پرسشنامه های اطلاعات دموگرافیک و تبعیت از درمان مدانلو با نمره ی کل از ۱۰۰ درصد و خودکارآمدی در بیماری آرتریت لوریچ با نمره ی کل از ۲۰۰ توسط نمونه های پژوهش تکمیل شد. تحلیل داده ها با نرم افزار SPSS نسخه ی ۱۶ با آماره های توصیفی میانگین و درصد فراوانی و انحراف معیار اندازه گیری شد.

یافته های پژوهش: نتایج پژوهش نشان داد ۷۱/۵ درصد از نمونه های پژوهش دارای تبعیت خوب و ۴۴/۵ درصد دارای خودکارآمدی در محدوده ۱۱۰-۱۵۵ بودند. بین تبعیت از درمان و خودکارآمدی همبستگی مستقیم و مثبت وجود داشت ($r= ۰/۶۴۸$). همچنین در زیر مقیاسهای چسبیدن به درمان با عملکرد $F= ۰/۶۹۳$ بدست آمد که بیشترین

میزان همبستگی مستقیم و مثبت بود و همچنین زیرمقیاسهای تدبیر در اجرای درمان با درد دارای کمترین میزان همبستگی مثبت با $F= ۰/۲۲۸$ بدست آمد. نتیجه گیری: براساس یافته های این پژوهش، خودکارآمدی در ارتباط مستقیم با تبعیت از درمان در بیماران سالمند مبتلا به بیماری آرتریت می باشد. بنابراین پیشنهاد می شود، مداخلاتی در جهت افزایش خودکارآمدی برنامه ریزی شود تا سبب بهبود در تبعیت از درمان این گروه از سالمندان شود.

کلید واژه ها: آرتریت، تبعیت از درمان، خودکارآمدی، سالمندان

Abstract:

Title: the Relationship between Adherence to treatment and Self-efficacy in Elderly with Arthritis who's referred to Clinics of Tehran University of Medical Sciences in 2019

Introduction & Objective: Arthritis is one of the most common diseases of old age which is of a chronic nature; it reduces quality of life and grows dependence in the elderly people. It has been recognized that adherence to treatment in chronic diseases is much lower than in acute illnesses, and with the progress of non-adherence to treatment, exacerbation of complications and worsening of life expectancy can be expected for patients. Subjects are known to be willing to perform treatments that appear to affect treatment adherence. Therefore, the present study aimed to investigate the relationship between adherence to treatment and self-efficacy in the elderly with arthritis.; exacerbations of disease and deterioration of life can be expected for patients. On the other hand, self-efficacy is known as the ability to perform actions according to desire, which may seem to affect treatment adherence.

Materials and Methods: This cross-sectional correlational study was conducted in Tehran in year 2019. The study population was all the elderly with arthritis and the target population was the elderly with arthritis referred to some hospitals affiliated to Tehran Medical Sciences. 200 samples of arthritis were selected from the clinics according to inclusion criteria: Elderly over 60 years with diagnosed arthritis who had at least low literacy and no diagnosed psychological disorder. After obtaining informed consent, demographic questionnaires and tools: Adherence to treatment with 40 items with a total score of %100 and self-efficacy in arthritis disease consisted of 20 items and total score of 200 was completed by the study samples.

Data analysis was performed by SPSS software version 16 using descriptive statistics, mean, percentage and standard deviation.

Findings: The results showed that 51.5% of the samples had good adherence and 44.5% had self-efficacy in the range of 155-110. There was a direct and positive correlation between adherence to treatment and self-efficacy ($r = 0.748$). Also treatment adherence subscale with function had $r = 0.693$, that the highest correlation was found, as well as The subscale of deviance in the treatment of pain was found to have the least correlation with $r = 0.228$.

Conclusion: Based on the findings of this study, promoting self-efficacy improves adherence to treatment and vice versa in elderly patients with arthritis.

Keywords: Arthritis, Adherence to treatment, Elderly, Self-efficacy